

Halászzati Lapok

A Magyar
Mezőgazdaság
melléklete

VII. évfolyam

A Haltermelők Országos Szövetsége
és Terméktanácsa információs és marketing hírlevele

2006/
Május

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • FELELŐS SZERKESZTŐ: Hajtun György

Konstruktív ellenzékben

Hét éve, hogy hónapról hónapra megjelenik a Halászzati Lapok, s azóta jó néhány interjút készítettünk az éppen aktuális gazdasági és érdekképviselési kérdésekről Dr. Orosz Sándorral, a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa igazgatójával. Most azonban rendhagyó beszélgetést folytattunk, s bár nem kerültük el a szövetségi tennivalók sorát sem, de főként az aktuális politikai helyzetet értékeltük. Tettük ezt azért, mert az igazgató úr immár a negyedik ciklusát kezdi meg az Országgyűlésben, mivel az óbudai választókeretében soha ilyen fölényrel nem nyerte el a képviselői mandátumot. A szavazatok több mint hatvan százalékát kapva előzte meg ellenfelét, a fideszes Menczer Erzsébetet, így az MSZP képviselőjeként továbbra is a kormánypárti padosorokban foglalhatja el a helyét.

• Igazgató úr, az elmúlt évek során nem tapasztaltam azt, hogy a képviselőség és az igazgatói poszt összekeveredett volna a munkájában. Sőt, a halászság is büszkén vállalja Önt, mivel nagy többséggel választották meg minden esetben igazgatónak is. Hogyan érzi most magát, egy ilyen nehéz és bizonytalan kimenetelű kampány után?

– Jól érzem magam, kicsit elfáradtam, de ez elsősorban pszichés fáradtságot jelent. Ahogy a kérdésben is megfogalmazódott, csodálatos eredmény kerekedett, hiszen mind az első, mind a második fordulóban – százalékos alapon – az eddigi legjobb eredményt könyvelhettem el a nevem mögé. Ez azt jelenti, hogy Óbudán valamilyen mértékben „intézményesültem”, annak ellenére, hogy a rivalisom, és az őt támogató Tarlós István polgármester szerint nem teszek semmit Óbudáért, sőt jelen sem vagyok az általuk közelebből meg nem határozott óbudai közéletben. Úgy tűnik, hogy a választópolgárainak mégis úgy gondolják, hogy mégis csak tettem valamit, mert más-más nem tudom magyarázni azt, hogy a területi listán ugyancsak nyerő pozíciót elérő Magyar Szocialista Párthoz képest is nagyságrendekkel több szavazatot adtak le rám. A személyes teljesítményemet tehát értékeli, és nyilvánvaló, hogy valamennyi csatornán tudomást szereztek a munkámról. Egy politikusnak pedig jó érzés, ha a munkáját értékeli.

• És miért nem érzi jól magát?

– Maradjunk abban, hogy a negatív élmény csak a fáradtságra vonatkozik. De visszatérnék az első kérdésre, amelyben

több konfliktushalmaz is megbújik. Az egyik ilyen az, hogy vajon nem árt-e az általam végzett civil munkának, hogy országgyűlési képviselő vagyok, és éppen az MSZP színeiben...

• Hadd jegyezzem itt meg, hogy Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke mondta Önről, hogy az egyes számú halász-horgász képviselő címet Ön érdemelte ki...

– Valóban így fogalmazott, amely megtisztelő számomra, de ez a dolgom, hiszen sem halász és sem horgász nem vagyok, csupán képviselem őket. Két dolgot persze, külön kell választani. Egy szervezet akkor működik jól, ha pártsemleges. Ezt egyébként az ide vonatkozó jogszabályok is előírják, mert a pártok működése tilos a munkahelyeken. Ha nem semleges a szervezet, amely egyben munkahely is, akkor egy párt fiókszervezeteként működik. A másik dolog, hogy minden embernek

Tartalom:

Hányszor kell fizetni a vízhasználatért? ..	3
Két vélemény a hatósági díjakról ..	4
Hajdúböszörményben	
a pontytenyésztő tagozat ..	4
Horgásztámadás ..	5
Tisztelt Horgászok! ..	5
Halász és politika ..	6
Jubileumi előkészületek ..	6
A tenyész-szezon első szelete ..	7
Tavaszi halfesztivál Réti-majornban ..	8

van a politikával kapcsolatban véleménye. Egy demokráciában éppen a demokrácia halálát jelentené, ha az embereknek nem volna véleményük. Ha pedig véleménye van, akkor annak valamilyen irányultsága van. Az én esetemben eléggé konstans, azaz állandó ez a vélemény, az elkötelezettségem az MSZP mellett nem mai keletű, de ez az én személyes ügyem. Amikor igazgatóként eljárak, akkor egy szervezetet képviselek, ami azt is jelenti, hogy mind a politikai, mind a civil munkám önmagában képviselet. Ebben a képviseletben pedig meg kell tudnom tartani a szükséges távolságokat, miszerint mikor mit és kit képviselek. Bizonyos értelemben jelent ez nehézséget, de adódnak könnyű helyzetek is. Valószínű könnyíti a dolgomat, hogy gondolkodó elkötelezett vagyok. Akik korábban ismernek, tudják, hogy szakmai értelemben komoly konfliktusokat vállaltam fel a saját pártomon belül a pártvezetéssel is, amikor a szakmai meggyőződésemet eltérte az övétől.

• Éppen közbe szerettem volna szólni, hogy a legnagyobb szakmai vitákat az elbarátkozással folytatott...

– Így igaz. Ennek megfelelően a létező ellentmondás sok esetben látszat ellentmondás, mert nem hiszem, hogy párt alapján lehet szakmai igazságot, különbségeket tenni. Az Országgyűlésben is szakmai ügyekkel foglalkozom, ezért a képviselői munkámban sem okoz ez nehézséget, sőt gazdagította a repertoáromat a halász-hor-

(Folytatás a 2. oldalon)

Konstruktív ellenzékben

(Folytatás az 1. oldalról)

gász képviselő, és fordítva is igaz ez. Nem hiszem, hogy csak a véletlen műve, hogy sok halász hívott fel és gratulált a választások után. Itt a szövetségben is többször volt választás szép eredménnyel. Azt gondolom, hogy a régi filozófiához kell tartanunk magunkat, ami azt jelenti, hogy a szakmai ágazati érdekképviseletnek, így a Haltermosznak is, a mindenkorai kormányval szemben konstruktív ellenzéki magatartást kell tanúsítania. Ezt pedig egy olyan országgyűlési képviselő, mint amilyen én vagyok – három ciklusban szerzett tapasztalatokkal – az ügyekben nagyobb eredményességgel vehet részt sikeresen is. Itt jegyzem meg, hogy egészen egyszerűen felháborított, amikor *Jakab István*, a Magyar Gazdakörök Országos Szövetségének elnöke a szövetséget koalícióba léptette a választásokat később elvesztő FIDESZ-szel. Ezzel a gazdák egyik fontos szervezetét a politika részévé tette, mégpedig a tagság igen nagy hányadának ellenére. Az egy dolog, hogy Jakab úr országgyűlési képviselő akart lenni, amit egyéni választókörzetben nem tudott volna elérni, de ezzel egy fontos ügyet, a gazdák ügyét árulta el. Azt gondolom, hogy az egyénnek is van felelőssége, én igyekszem ezzel a felelősséggel eljárni akár igazgatóként, akár képviselőként.

• **Azért feszegetem ezt a témát, mert nem egyszer hallottam olyan megjegyzéseket, hogy a halászok baloldali elkölvezettségűek. Éppen azért, mert Önt felvállalták.**

– Azt gondolom, hogy engem a halászok kizárólag mint igazgatót vállaltak fel, s ezt így tartom természetesnek, helyesnek. A beszélgetések alapján az állapíthatom meg, hogy a legkritikább esetben kerül szóba ki kit, melyik pártot támogatja. A halászok körében – hasonlóan az országban működő többi szervezethez – a politikai paletta teljes skálája jelen van, ami abszolút helyén lévő dolog. Ennek megfelelően első sorban azt minősíti, aki a szoci bélyeget a halászokra ragasztotta, aki mondja, s úgy gondolja, hogy lehet még bélyegezni.

• **De muszáj reagálni rá, és nem lehet a levegőben hagyni az ilyen kijelentéseket.**

– Annál is inkább, mert erre a „bélyegre” kifejezett pártpolitikai akció is épült. Nevezetesen a FIDESZ zöld tagozata a természetes vízi halászat elleni támadását ezzel alapozta meg. Itt szeretném hozzátenni, hogy a szakmai, gazdasági, ágazati képviselők számára időnként a siker reményével kecsegtető csaloéka dolog, hogy beígérnek politikai szavazatokat bizonyos

FOTÓ: PRÁG FERENC

ügyeik elintézése érdekében. Sok ezerszer hallhatuk, hogy ebben az országban van háromszázezer horgász, s ha valaki jót ígér a horgászoknak, akkor – a családtagokkal együtt – már másfél millió szavazatot nyernek. Erre utazott a FIDESZ zöld tagozata is, ami ostobaság. Talán a Halászati Lapok hasábjain megjelent korábbi véleményemet is igazolta az élet, hogy *Karakas János* msp-s képviselő, mert a FIDESZ zöld tagozata a természetes vízi halászat letakarítását ígérte, vajon a FIDESZ-re szavazott? Biztos, hogy nem. Viszont *Áder János* sem ezért szavazott a pártjára. Ezt a butaságot el kell felejteni. Bizonyos értelemben nem is baj, hogy mindez megtörtént, mert pontosan jelzi, hogy az érdekképviseleti munkát sokkal komolyabban kellene venni például a horgász oldalon is.

• **Decemberben tisztújító közgyűlés lesz a szövetségben. Egyre többet hallani arról, hogy a szövetség munkáját is meg kellene újítani mind a munkavitel, mind a működés szempontjából. Ez pedig a szervezeti működési szabályzat módosítását is maga után vonja. Milyen tervekkel megy a májusi közgyűlésre, ahol ezekről a kérdésekről már dönteni kell?**

– A kimondott, és leírt szó védtelen, mert aki olvassa, abban gondolatok fogalmazódnak meg, s nem biztos, hogy ugyanazok a gondolatok fogalmazódnak meg, mint a szókimondóban. Szeretném elkerülni a félreértéseket. Az elnökség és a hatékonyság ügye talán sértően hangozhat a jelenlegi elnökségi tagok számára. Szeretném megnyugtanni a lap olvasóit, a tag-

ságunkat, hogy az elnökség minden egyes tagja hatékonyan és előremutatóan fejt ki tevékenységét. Nem arról van szó, hogy akiket megválasztottak, ne akarnák a munkájukat elvégezni. Itt bizonyos kompetencia zavar van, amit az élet hozott így. Az elnökség egy operatív testület, amelynek a szervezet életében szükséges operatív döntéseket kell meghoznia. Minél nagyobb az elnökség létszáma, annál kevésbé tud hatékonyan működni. Ez a dolog tehát így értendő. A közgyűlésen mindenképpen szeretném ezt az ügyet is a helyén kezelni. Ennek megfelelően egy szűkebb létszámú ügyvezető testületről, elnökségről gondolkodom, s arról, hogy az információ szerzés és annak

átadása, valamint a döntéshozatal funkciói a megfelelő testülethez, fórumokhoz kerüljenek. Erről már többször nyilatkoztam, s úgy vettem észre, hogy ezt a törekvést a tagok támogatják. Fontosnak érzem, hogy a 2003-as egyesítő közgyűlés óta kialakult egy jó működési rendszer, mégpedig a bi-

zottságoké. Ezek a bizottságok jól végezték munkájukat, tehát ezt a rendszert tovább kell erősíteni. Az információ esetében első sorban az elektronikus, számítástechnikai, digitális információáramlást szeretném bővíteni. Több személyes és kifejezetten csak az információcserét szolgáló alkalom, fórum megteremtése ugyancsak feladat, nem feltétlenül döntéshozatali céllal. Sőt! Úgy látom, hogy a tagságnak erre van leginkább igénye. Mindenképpen fontosnak tartom, hogy az igazgatói tiszt betöltése óta keletkezett legnagyobb értékű információs csatorna tovább erősödjön, s ez nem más, mint a Halászati Lapok. Az érdekképviselet akkor van, ha tudnak róla. Ez igaz kifelé és befelé is. Egy kicsi ágazatnak szüksége van arra, hogy minél többen tudjanak akár még a belső kínjairól is. A Halászati Lapok ugyan nem szervezeti ügy, de a szerkesztésével kapcsolatos kérdésekben – ezek lehetnek operatívak is – az elnökség szerepét is lehetne növelni. Ez nem a jelenlegi szerkesztés kritikája, mert a lap jó színvonalú, sőt, időnként többet is mutat, mint amit a szövetségről és a tagságról tudni lehet. Egyébként a májusi közgyűlés előtti elnökségi ülésen az alapszabály módosítási elképzeléseket megvitatjuk, s a májusi közgyűlésen kell dönteni arról, hogy az elkövetkezendő öt évben milyen szervezeti keretek között dolgozzunk.

Hajtun György

Hányszor kell fizetni a vízhasználatért?

Ez év februárja óta a szövetség vezetősége folyamatos kapcsolatban van az igazgatással a 33/2005. (XII. 27.) KVM rendelet okozta problémák rendezésének okán. Olvasóinkat igyekeztünk folyamatosan tájékoztatni a jogszabály tartalmáról írásaink segítségével, de tagságunk egy része már a rendelet végrehajtásának nyűgétől is tarthat.

Tárgyalásaink során lapzártánkig sikerült elérni (módosítás tervezet szinten), hogy a mesterséges tavak építéséhez és üzemeltetését engedélyező vízjogi engedély kiadásának hatósági eljárási díját egységesítsék és jelentős mértékben csökkentsék. Ez alapján nem tennének különbséget, hogy egy épített tavat horgásztatásra, vagy tógazdasági haltermelésre használnak az üzemeltetők.

Nem értjük miért, de nem sikerült azt a javaslatunkat átvinni a rendelet szövegébe, mely egyszerűen csak a jogszabály alapját képező 314/2005. (XII. 25.) Korm. számú rendelet 1. és 3. számú mellékletében foglaltakon alapul. Itt ugyanis halászat alatt kizárólag az intenzív haltermelő üzemeket jelölik meg. Ilyen értelemben hatósági eljárási díjat is csak erre a tevékenységre végzett igazgatási munkára kellene fizetni. Megjegyeztük, hogy a jövedelmezőség mértékéhez, s a korábbihoz képest csökkentett és jelenleg tervbe vett 650 000 Ft-os díj túlzottan magas, azt csökkenteni javasoltuk.

Már januárban megkerestük dr. Persányi Miklós miniszter urat 314/2005. (XII. 25.) Korm. számú rendelettel kapcsolatban. Javaslatot tettünk a rendelet módosítására. Választ erre sajnós lapzártáig nem kaptunk. Úgy gondoljuk, hogy az akkor leírtak helytállóak és a 314/2005. (XII. 25.) Korm. számú rendeletet módosítani szükséges. Azért is gondoljuk így mert a kormányrendelet alapját képező EU szabályozás, azaz a 11/1997. EK rendelettel módosított 337/1985 EK rendelet a halastavakat nem rendeli környezeti hatásvizsgálat köteles tevékenység alá, csak az intenzív halnevelést. A hazai tógazdaságok nem intenzív rendszerek, ezt igazolja, hogy üzemeltetőik több mint 90%-a részesül agrár-környezetgazdálkodási támogatásban, extenzív halastavak fenntartása jogcímen. Ha a kormányrendelet ily módon EU-nak megfelelően fog rendelkezni, akkor a halastavakra vonatkozó környezeti hatásvizsgálati kötelezést ki kell venni a KVM rendeletből is.

Le kívánjuk szögezni, hogy a fentiek mellett is a magyar halászság elkötelezett az EU Víz Keretirányelv céljainak megvalósításában. A Víz Keretirányelv célja a felszíni vizek

védelme és a víz minőségének 15 éven belüli javítása. A védett víztestek körébe azonban a mesterséges felszíni víztestek, vagyis a halastavak is beletartoznak, így ugyanolyan védelmet kell élvezzenek, mint a természetes víztestek, mert ugyanolyan befogadók, mint az előttük és utánuk elhelyezkedő más vizek. Természetesen, a vízzel való gazdálkodást, a víz kezelését is megfelelő, más befogadókkal azonos módon kell végrehajtani. Így járnak el az EU többi tagállamában is, Magyarországon sem veszélyesebb vízhasználat a tógazdaság, mint Németországban, Franciaországban, Lengyelországban vagy Csehországban. Erre lehet bizonyíték a következő két levél, melyet dr. Váradi László szövetségi alelnök megkeresésére küldtek Németországból és Lengyelországból.

„A német tógazdaságok többsége felszíni vizet használ, melyet a folyó-rendszerekből vesznek ki.

Ez ingyenes, nem kell érte díjat fizetni. Néhány tógazdaság szivattyúzott, felszín alatti vizet használ. Ez esetben más és más helyzet az egyes Szövetségi Tartományok esetében. A tartományoktól kapott információk szerint, az ilyen víztért fizetendő díj 0–0,02 euro/m³ között változik. Meg kell jegyezni, hogy az ilyen vizet használók nem jelentősek a német tógazdaságok között.

Mind a felszíni, mind a felszín alatti vízhasználat engedélyköteles, melyet a tógazdaságok számára a helyi igazgatás ad ki. Ez az adminisztrációs eljárás általánosan díjfizetéssel jár. A díj mértéke tartományonként változó. Nagyságát tekintve azonban nem jelentős költség-tényező. A díj relatíve alacsony.

Díjat végül akkor kell fizetni, amikor szennyvíz-kibocsátás történik a természetes vízrendszerbe (tavakba, folyókba, öblökbe stb.) A német törvények szerint a pisztrángosok és a tógazdaságok a vízrendszer természetes részét képezik. Ezeknél nem jelentkezik szennyvíz-kibocsátás, mert a tógazdaság maga a vízrendszer (része) egyben.”

„A mezőgazdasági vízhasználatért Lengyelországban nem kell fizetni, vízjogi en-

gedély viszont van (engedély ami a speciális vízhasználatokat lehetővé teszi, pl. a haltenyésztést)

Az engedély maga 120 PLN (30EUR), ami tulajdonképpen az adminisztrációs költség. Az engedély igényléséhez dokumentációt kell benyújtani a rendelkezésre álló vízkészletekről. Ennek elkészítésének költsége nincs törvényileg szabályozva, 1000 és 6000 PLN között változik, a szakértőtől, az érintett terület sérülékeny voltától (nemzeti park, Natura 2000) függően. Ezen kívül hatósági díj nincs, csak ezt a szakértő által készített véleményt kell benyújtani. Díjak a szakvélemény elbírálásához nincsenek lefektetve, az extenzív tógazdasági technológia alkalmazása nem díjfizetés köteles. A díjak az egyéb módszerek alkalmazása esetén sem túl magasak.

A Magyarországon alkalmazott hatósági gyakorlat a lengyel körülmények között ismeretlen. Sok erőt kívánok a megszüntetésük elleni küzdelemben, ha az még lehetséges.”

Ugye megdöbbenő e két országban tapasztalható, gyökeresen más szemlélet. Ez viszont a hazai tógazdák számára ismeretlen. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a magyar igazgatás a nyílt európai uniós piacon a hazai halas vállalkozásokat, melyek nagyrésze kis- és középvállalkozás a magas hatósági díjakkal versenyhátrányba hozta. Talán emlékeznek az olvasók, hogy az éves árbevétel hét százalékát is elérhetik ezek a díjak. Így nehéz lesz versenyezni a cseh ponttyal 2006. karácsonyán.

Ugyanakkor tiltakozunk az ellen a már tapasztalható hatósági gyakorlat ellen, mely a díjbeszedés önérdelkekltsége miatt, mérlegelés nélkül eljárásba kényszeríti tagságunkat, noha ez nem lenne kötelező!

De mi a helyzet a használt-, illetve szennyvíz-kibocsátással? Ezt hazánkban a 220/2004. (VII. 21.) Korm. számú rendelet és az ezen nyugvó 27/2005 KVM rendelet szabályozza. Ezek tógazdaságokban

való alkalmazása szintén jelentős költségekkel jár, melyre már szintén van példa az ágazatban. Figyeljük csak a német szemléletből kiolvasható alapvető nézetbeli különbséget! A mesterséges halastavak a vízrend-

szér részét képezik, tehát szennyezésről ebben az esetben nem is beszélnek arrafelé. Sőt, elismerik a tógazdasági haltermelést, mely bizonyítottan javítja a vízminőséget, gondozza környezetét, jótékonyan hat az élővilágra, így a gazdálkodó saját érdeke mellett mások hasznára is tevékenykedik.

A hazai tógazdaságok nem intenzív rendszerek, ezt igazolja, hogy üzemeltetőik több mint 90%-a részesül agrár-környezetgazdálkodási támogatásban,...

A Magyarországon alkalmazott hatósági gyakorlat a lengyel körülmények között ismeretlen.

Két vélemény a hatósági díjakról

Az idén januártól életbe lépett hatósági vízdíjak ugyancsak megnehezítették a halászok életét. A Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa január óta próbál eredményt elérni abban, hogy ezeket a díjakat elfogadható mértékűre csökkentse a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium. Az eddigi tárgyalásoknak ma még nincs kézzel fogható eredményük, de a szövetség vezetői korántsem adták fel ezt a bürokratikus küzdelmet. Megkérdeztünk két halászgazdálkodót arról, miképpen érinti őket az új kormányrendelet.

Dr. Németh István, a Tógazda Halászati Rt. vezérigazgatója kendőzetlenül mondta el véleményét. A KvVM saját hatáskörben előírta a 30 hektárt meghaladó tófelületi halastavak környezetvédelmi felülvizsgálatát. A felülvizsgálathoz külső környezetvédelmi szakértői céget kell bevonni a halgazdaságoknak, mivel ez olyan kultúrmérnöki feladat, amit a halgazdaságok agrármérnökei nem tudnak elvégezni. A Tógazda Halászati Rt. a nórádi és a nyárádi halastónál megrendelte ezt a munkát egy Veszprém megyei Kft.-től, és tavanként és esetenként 700 ezer forintért elvégeztették a hatóság által kért követelményeknek megfelelő környezetvédelmi felülvizsgálatot. Ez talajvíz szint minőségi vizsgálatokból, hidrológiai és hidrográfiai mérésekből, biológiai vizsgálatokból állt. Ezt a dokumentációt benyújtották a területileg illetékes környezetvédelmi felügyelőséghez, ahonnan nagy meglepetésre egy levél érkezett. Ebben a levélben azt közölték, hogy minden rendben van, csak egy dolgot mulasztott el a cég: ahhoz, hogy kiadják az engedélyt, 450 ezer forint illetéket is be kell fizetniük.

A vezérigazgató érthetetlenül állt az eset előtt, és kíváncsi volt arra, hogy a hatóság

milyen munkát végez el a 450 ezer forintért. Ekkor vált világossá, hogy a KvVM több mint tízszeresére emelte a korábbi díjakat idén január elsejétől. Mégpedig indokolatlanul. Németh István úgy gondolja, hogy a hatóság az idén január elsejétől nullára csökkentett vízkészlet járulék díját kívánja kompenzálni, ami felháborító. Nem véletlen, hogy a vezérigazgató a szövetség vezetőjéhez, Dr. Orosz Sándorhoz fordult segítségért, miközben a hatósági díj kifizetését egyelőre nem teljesítették. Várják, hogy sikerül-e módosítani a rendeletet, vagy sem. Egyébként az is új követelménye az engedélyezési eljárásnak, hogy tanulmányt kell készíttetni, de miután régi, a hatvanas években épült halastavakról van szó, amit még tudomásul vesz a tógazda. De hogy az engedély kiadásáért további 450 ezer forintot kelljen fizetni, amiért a hatóság nem tesz semmit, ez már felháborító. Sőt, a vezérigazgató szerint ez alkotmányellenes, mert munka nélkül szerzett jövedelemtől van szó.

Kocsis László Polgár mellett 17 hektáron gazdálkodik, immár 20 éve dolgozik ezen a területen. A vízjogi engedélye 2005. december 31-én lejárt. Még decemberben beadott

egy kérelmet a KvVM-hez, hogy a vízjogi engedélyt újítsák meg. Mellékelt a kérelemhez mindenféle igazolást, okmányt, iratot, amelyre az a válasz érkezett, hogy hiánypótlásra van szükség, mert az EU Vízkereit Irányelvnek megfelelően szükség van még erre és erre a papírokra. A 17 hektárra 300-500 ezer forint kiadása keletkezett ezen úgy kapcsán. Kocsis László hangsúlyozta, hogy szerepel az agrár-környezetgazdálkodási célprogramban, amelynek következtében igen szigorú környezetvédelmi előírásokat kell betartatnia. Környezetbarát módon gazdálkodnak, ezért is meglehetősen, hogy a hatóság úgy kezeli az ilyen gazdaságokat, mint a legnagyobb környezetszennyező. „Mi szennyvízben neveljük a halat?” – teszi fel a kérdést a tógazda. S mindjárt érvel is a nemleges válasz mellett. A szarvasi HAKI már a '70-es években végzett olyan kutatásokat, hogy egy halastó milyen környezeti hatást fejt ki. Ezekből a kutatásokból kiderült, hogy sokkal több a jótékony, környezetkímélő hatás, mint a kár. Úgy tűnik, mindez ma már nem számít, csak az, hogy milyen a bejövő és a kimenő víz minősége. Belvízből tölti fel a halastavát. Ha bevizsgáltatná ezt a belvizet, kiderülne, mennyi az elbomlott klorofill, amely megbarnítja a vizet. Ez a víz azután néhány hét alatt átalakul rendes tóvízzé a szerves trágyával bevitt jótékony baktériumok hatására. A tógazda biztos abban, hogy a bevételezett belvíz és az elengedett tóvíz közötti minőségi különbség jelentős a tógazdaság javára. Kocsis László engedélyezési ügye egyelőre áll, mivel újabb kérvényére még nem érkezett válasz.

h-n

Hajdúböszörményben a pontytenyésztő tagozat

2006. április 10-én a hajdúböszörményi Béke Agrárszövetkezet halastavainál találkoztak a Haltermoszi Pontytenyésztő Tagozatának tenyésztő szervezetei. A tanácskozáson szó volt a pontyfajta teljesítményvizsgálatáról, a származási igazolás kiállításának rendszeréről, a pontytenyésztés és származásellenőrzés nemzetközi vonatkozásairól és egyéb aktuális kérdésekről.

Dr. Váradi László, tagozatvezető nyitotta meg a tanácskozást, majd átadta a szót Dr. Demeterné Péderi Tündének, az OMMI főtanácsosának, aki a tenyésztőszervezeti- és fajtaelismérés rendjéről szóló 123/2005. (XII. 27.) FVM rendeletről, illetve a tenyésztő szervezeteket érintő változásokról adott tájékoztatást. Beszámolójában szó esett a teljesítményvizsgálati kódex bizott-

ság munkájáról, a származási igazolás szabályszerű kiállításáról, a halkeltetők engedélyezéséről, illetve a haltenyésztőanyag felhasználásának támogatására pályázók OMMI felé teljesítendő kötelezettségeiről. Ez utóbbi témakörben Kulasy Gabriella, a Haltermoszi munkatársa is tájékoztatta a tagozat tagjait, felhívta a figyelmet a pályázat összeállításánál előforduló gyakoribb hibákra.

Ezt követően Dr. Váradi László beszélt a pontytenyésztés és származásellenőrzés aktuális nemzetközi vonatkozásairól. Elmondta, hogy a Halászati és Öntözési Kutatóintézet (HAKI), mint koordinátor, részt vesz egy olyan projektben, mely a kelet-európai pontyfajta adatainak felmérésével foglalkozik. A projekt az ún. EUROCARP, melynek fontos része a

pontyfajta genetikai vizsgálata. Az EUROCARP célkitűzése többek között a különböző betegségekre (köztük a köherpeszvírusra) rezisztens fajta kitegyesztése.

Váradi úr a 4. napirend keretei között a Haltermoszi idei évben esedékes tisztújítási kérdéseiről beszélt és kérte a tagozat javaslatát a témával kapcsolatban, majd átadta a szót Dr. Gorda Sándor tenyésztésvezetőnek.

Gorda úr a jelenlévő tenyésztő szervezetek képviselőinek véleményével összhangban kijelentette, hogy évente három összejövetelt fog tartani a tagozat. A következő tanácskozás házigazdája Kovács Sándor, a kecskeméti BACS-HOSZ ügyvezető elnöke lesz.

K. G.

Horgásztámadás

A Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa „Országos horgászjegyhez vízterületet biztosító” tagozata 2006. április 11-én, Budapesten, a Haltermosz központjában tanácskozott. A tanácskozáson többek között a Mohosszal való tárgyalási stratégiáról és az általános tisztújítással kapcsolatos kérdésekről volt szó.

A napirendre tűzött témákat Szilágyi István tagozatvezető kérésére dr. Orosz Sándor ismertetette.

Elsőként a „Magyar Horgász” c. lap 2006. évi, 4. számában megjelent, a természetesvízi halászsokat támadó cikkről beszélt, mely politikai állásfoglalás is egyben. A tagozat tagjait mélyen megrendítette e politikai üzenet és ezzel összhangban a Mohosz vezércikke, melyet a természetesvízi halászság elleni támadásnak, illetve a Mohosszal való folyamatos együttműködés megkérdőjelezésének értékelték.

A halászsokat ért támadásokra szakmai érveket felsorakoztató állásfoglalás született (lásd a Tisztelt Horgászok! című írásunkat), melyet a remények szerint ugyancsak e lap hasábjain olvashatnak a lap vásárlói, előfizetői.

Mindezek ellenére a Haltermosz horgászjegyes tagozata továbbra is fontosnak tartja a horgászokkal való együttműködést, és nem zárkózik el a 3 szektoros jegy (Mohosz-Balaton Halászlati RT.-Haltermosz közös jegye) újabb kiadásának lehetőségétől.

A 2. napirend keretében a Haltermosz 2006. decemberi közgyűlésén esedékes általános tisztújítási kérdésekről volt szó. Orosz úr elmondta, hogy az alapszabály módosítása érdekében már most javaslatokat lehet tenni az esetleges szervezeti működési rend módosítására. Ezzel kapcsolatban felvetődött a regionális tagozati rendszer működési ismérévének változtatása, a küldöttgyűlési rendszer bevezetésének és a társelnöki rendszer működtetésének lehetősége.

A tagozatvezető kérésére a tanácskozáson szó volt a halászsokra vonatkozó, hivatásos hajóvezetői képesítés megszerzésének kötelezettségéről, melyről Balogh József tájékoztatta a jelenlevőket.

Végül a tagozat egyhangúlag megszavazta egy újabb tag, a Paksi Halászlati Szövetkezet felvételét, így a tagozat tagjainak létszáma 14-re bővült.

K. G.

Tisztelt Horgászok!

A Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsának tagsága megdöbbenve szerzett tudomást a Magyar Horgász című havilap áprilisi számában megjelent fiktív politikai hirdetésről és vezércikkről. A magyar halászság sértőnek tartja, hogy a munkájuk egy részét képező ősi mesterséget, a természetes vízi halászsatot hazug jelzőkkel, szakmailag megalapozatlan vádakkal illetik.

Magyarországon soha nem volt, és ma sincsen a természetes vizeken ipari méretű halászsat, de ez nem is végezhető hatékonyan a kontinens víztestein. A horgászok által is látogatott vizekből származó étkezési halat eredményező halászfogás éves mennyisége nem éri el a kétezer tonnát. A horgászok ugyanakkor 4,5–5 ezer tonnányi halat zsákmányolnak. Ipari méretűnek egyik tevékenység sem tekinthető. Rablónak minősíteni a halászsadalom tevékenységét, akiknek már a felmenői is óvták hazai vizeinket – egyenesen szakmai becsületet sértő és igaztalan vád.

A halgazdálkodási tevékenységnek ma már csak egy kis része (nem egészen 10%-a) a szűkebb értelemben vett halfogás. A halászsatra jogosultnak azonban már a XIX. század első fele óta feladata a halállomány és élőhelyének védelme is. Fenntartható módon a halgazdálkodás csak víztesthez alkalmazott szaktudás és technológia birtokában folytatható. Ez a követelmény mindenkit érint, keresse a zsákmányt akár horoggal, akár hálóval!

Ma Európa összes természetes vize haltelepítésre szorul. A telepítések faji összetételénél figyelembe kell venni az ökoló-

giai állapotot, de természetesen a horgászturizmus érdekeit is. Ezek időnként ütközhetnek is, ezért nem lehet egyedüli szempont, hogy legyen több hal a vízben.

Magyarország vizeit óvni kell a szennyezésektől, és természetesen a haltolvajoktól is. Az utóbbiak sem nem halászsok sem nem horgászok, hanem tilosban járó rablók. Őket valóban vissza kell szorítani, ezért a halórzést a lehető leghatékonyabban kell végezni. A bizonyított haltolvajlást és a nem megengedett módszerek alkalmazását a lehető legsúlyosabban kell büntetni. Ezzel kapcsolatban éppen a halászsok képviselői érték el azt, hogy pl. a tiltott eszközök alkalmazásának bizonyos eseteit büntetőügyként kezeljék a hazai bíróságok.

2005. szeptember 29-én a horgásztársadalommal karöltve parlamenti nyílt napot tartottunk „A halászsat és horgászsat helyzete és lehetőségei az EU-tag Magyarországon” címmel. Egyetértettünk a lényeges kérdésekben és közös állásfoglalást adtunk ki. Szövetségünk véleménye szerint ennek végrehajtása a közös cél, mely csak együttműködve lehetséges.

A magyar halászság nevében kérjük a horgászokat, hogy ne vegyék komolyan az igaztalan vádakot és a szakmai megalapozottságot nélkülöző, politikai célokat szolgáló propagandát.

Kérjük, vegyék fontolóra! A jogszerű halászlati tevékenység megszüntetése nem eredményezhet halbőséget. Vizeinkért és azok halállományáért sokat tehetünk mi halászsok és horgászok – de csak együtt!

Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa

HOPE Intézkedések	Támogatott pályázat (db)	Pályázatok által elnyert összeg (Ft)	Hatályba lépett szerződés (db)	Hatályos szerződések tám. összege (Ft)	Kifizetett támogatási összeg (Ft)
1. Akvakultúra. Tógazdaságok és iparszerű haltermelő rendszerek építése, felújítása, halkeltetők korszerűsítése	13	495 737 188	5	145 661 337	86 688 918
2. Halfeldolgozók építése, felújítása, korszerűsítése	2	52 151 593	2	50 539 482	0
3. Természetes vízi halászsat	0	0	0	0	0
4. Promóció	4	73 076 025	3	59 992 025	19 944 000
5. Halászlati termelői szervezetek támogatása	0	0	0	0	0
6. Innovatív technológiák bevezetése a haltenyésztésben	2	63 028 968	2	55 479 998	0
Összesen	21	683 993 774	12	311 672 842	106 632 918

Forrás: MVH, 2006 április 26

Összes támogatási forrás 2004-2006: 1,46 milliárd Ft

Ebből EU: 1,1

Nemzeti: 0,36

Még pályázható támogatási összeg: cca. 776 millió Ft

Halász és politika

A magyar halászat kis ágazat, ám politikai szempontból épp oly sokszínű, változatos, mint az ország más kisebb-nagyobb emberi közössége. Ezért sem szerencsés, ha különböző bélyegeket ragasztanak egy-egy közösségre, így az sem, hogy a halászok valamennyien baloldali érzelműek, szocialista elkötelezettségűek. A halászok között épp úgy megtalálható a baloldaliság, mint a jobboldaliság, s ez így is van rendjén. Az idei országgyűlési választáson Valentinyi Károly, a szarvasi Halászat- és Öntözési Kutató Intézet gazdasági igazgatója, főigazgató helyettese a Magyar Demokrata Fórum színeiben indult a képviselői mandátumért.

• **Igazgató úr, ha jól tudom, nem először indult a választásokon.**

– Ön jól informált, mert négy évvel ezelőtt független jelöltként indultam, most viszont a Magyar Demokrata Fórum színeiben. Az előző ciklusban sem és most sem sikerült megszereznem a mandátumot, de az idei választási eredményemről elmondhatom, hogy az első fordulóban 11,77 százalékot kaptam, ami az országos eredmény szempontjából igen jó. A második fordulóban 5,88 százalékot értem el. Lakhelyemen, Mezőberényben önkormányzati képviselőként is dolgozom, 1998–2002 nem főállású alpolgármesternek is megválasztottak.

• **Hogyan bánik a politika a halászokkal?**

– Vannak jobb és rosszabb évek, egy kicsit olyan ez, mint a természet. Változnak az idők, de összességében azt mondhatom, hogy a halászat különösebb támogatást, elbárást nem kapott. Lehet, hogy ez az ágazat nagyságrendjéből is adódik, vagyis nem vagyunk meghatározók, mint a gabonatermesztők. A magyar halászat 30–33 ezer hektáron gazdálkodik, jól lehet itt más szempontok is érvényesülnie, ha csak a környezetre gyakorolt hatást veszem alapul. Ezt is mérle-

gelni kell, miként a halászathoz kapcsolódó más tevékenységeket, mint például a horgászturizmus.

• **Amikor politikusként lép fel, megmarad-e halásznak (bár jól tudom, hogy Ön nem termel halat és nem is halászik, de a halászok közelében él és ebben az ágazatban keresi kenyerét)?**

– Ha az ember politikai ambíciókat táplál, nyilvánvalóan nem tudja figyelmen kívül hagyni azt, ami a környezetében történik. Jőmagam nem csak mint települési képviselő, hanem mint a kutatóintézet egyik vezetője is életem mindennapjaimat. A halászati kutatást mostohagyermekként kezelik idehaza, pedig ha nem volna agrárkutatás és benne a halászat is, akkor bizony az ország gáztengerben úszna, nem tudnánk kultúrállapotban tartani a földeket, a környezetünket. Nem lehet csak a számok bűvöletében élni, egy-egy ágazatot úgy is meg kell nézni, hogy milyen periférikus hatással él és dolgozik. Úgy látom, hogy ezzel nem igazán foglalkoznak, illetve ezek a szempontok háttérbe szorulnak. Hogy miért, nem tudom, mert nem vagyok a nagypolitika közelébe. Én csak egy vidéki politizálást próbálok megvalósítani. Ugyanak-

kor a környezetemben azt látom, hogy Békés megye az ország egyik legelmaradottabb megyéje. Hogy ez most az itt élő politikusoknak, embereknek köszönhető-e, azt nem tudom. Egy biztos: a tőke, a vállalkozás oda megy, ahol kellő infrastruktúrát talál. Békés megyében nincs autópálya, rendes út, a Tisza-Maros-Körösök által határolt terület gyakorlatilag kiesik a fő mozgástérből, s ez mint-ha senkit sem érdekelne.

• **Politikusként arra tette fel az életét, hogy ezen a helyzeten változtasson?**

– Ha a mezőgazdaságot és a halászatot nézzük, akkor sem az út, sem a vasút nem jelentős a megyében. A mezőgazdaságnak és a halászatnak is az a legnagyobb problémája, hogy a feldolgozóipar külföldi kézbe került, nagy komoly kereskedelmi láncok uralják a piacot, s a hazai termelők háttérbe szorultak. Ahhoz, hogy a termelő meg tudjon élni a piacon feldolgozóra van szüksége, s ha ezeket eladták, akkor ahhoz kell segítség, hogy termelői csoportok szervezésében új feldolgozó bázis jöjjön létre. A nyereség ugyanis nem a termelésben, hanem a feldolgozott, hozzáadott értékű termék eladásakor jelentkezik.

• **Érte-e Önt valamilyen hátrány az elmúlt években azért, mert konzervatív gondolkodású?**

– Attól ember az ember, ha valaki különbséget tud tenni a felmutatott teljesítmény és a politikai hovatarozás között. Én csak köszönettel tartozom mind a kutatóintézet vezetésének, mind a minisztériumi vezetőknek azért, hogy e tekintetben engem – kormányoktól függetlenül – soha semmilyen hátrány, retorzió nem ért. Én a politikát nem viszem bele a munkámba, s a munkában szerzett információkat sem használtam fel soha politikai célokra. Ez az én erkölcsi normáimmal ellenkező.

h. gy.

Jubileumi előkészületek

2006. március 30-án tartotta első tanácskozáását a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa (Haltermosz) marketing bizottsága. A jelenlévő tagok a XXXII. Országos Halfőző Verseny és az 50 éves Haltermesztő jubileumi eseménysorozatának előkészületeiről tárgyaltak.

2006. augusztus 25. és 26. között Hajdúszoboszlón kerül megrendezésre a XXXII. Országos Halfőző Verseny, melynek házigazdája a Bocskai Halászati Szövetkezet lesz. Az első napra a hagyományoknak megfelelően szakmai tanácskozást terveznek a szervezők halászat és marketing témakörben. A tanácskozás idején és azt követően fakultatív programok közül is választhatnak a résztvevők és hozzátartozóik (pl. fürdési lehetőség). Az est a megbeszélés alapján, műsoros vacsorával zárul.

Augusztus 26-án az eseményre meghí-

vott és benevezett versenyzők 3 halétel-kategóriában mérkőzhetnek egymással: tiszai-körösi halászlé, dunai halászlé és egyéb halétel, melyet idén is 3–5 fős szakértő zsűri bírál. Ujabb programelemként a szervezők amatőr halfőző versenyt hirdetnek a helyi lapokban, melyre a környékbeli lakosság vállalkozó szellemű jelentkezőit várják.

A marketing bizottság tagjai a második napirend keretében a Haltermoszt 50 éves évfordulójához (2007. február 19.) kapcsolódó ünnepélyes eseménysorról és különféle kiadványok elkészítéséről beszéltek. E témában felvetett ötletek (alábbi felsorolás szerint) igen sokrétűek, szervezési munkálataik már az idei évben megkezdődnek.

– 2007. évi jubileumi falinaptár készítése.

– Pályázati felhívás a „Természetesvízi halászat szerepe az ágazat életében és az ér-

dekképviselési munkában.” címmel az elmúlt 50 év tapasztalataiból.

– Kétnapos öreghalász találkozó megrendezése Budapesten, melyre meghívást kapnak a halászati ágazat nyugdíjasai és szakemberei.

– A szarvasi HAKI napok keretében jubileumi szekcióülés megszervezése, melynek témája a halászság elmúlt 50 éve, kutatási eredmények publikációk. Az előadások témakörében különféle poszterek is készülnek, melyek a HAKI által szervezett poszter-kiállításon kerülnek bemutatásra.

– Ünnepi közgyűlés megrendezése 2007. február hónapban, melyre a Haltermosz nemzetközi partnereinek képviselői is meghívást kapnak. A közgyűlésen előadások hangzanak el az ágazatot érintő kérdésekről, illetve a történelmi 50 éves időszakról. Erre az alkalomra kiadásra kerül az érdekképviselés munkájáról szóló jubileumi jelentés is.

– Dokumentumfilm készítése a halászati érdekképviselés jubileumi eseményeiről.

K. G.

IDÉN IS ELMÚLT A TÉL

A tenyészszezon első szelete

Elmúlt a hosszú tél, és hamarosan már mindenkinél véget érnek a teleői halkiadások, kihelyezések. Mostanra már biztos jól kibosszankodtuk magunkat: kemény volt a tél, olcsó volt a tavaszi hal, sőt, hiány is volt két nyaraból, és még az ideai csukaszaporítás is túl jól sikerült – nyakunkon a sok kis csuka... – az árvízről már nem is beszélve. A tavaszi áradás általában áldás, de az ideai télen összegyűlt hatalmas mennyiségű csapadék próbára teszi a Duna, Tisza vízgyűjtőjén élőket és nem csak a gazdákat. Akik szoros kapcsolatban vannak a megáradt folyókkal, mindenkinek probléma az óriási tömegű víz elvezetése, kormányzása, kordában tartása.

Bezzeg Dinnyésen, távol a vadul hömpölygő víztömegektől, az áradással nem a gond, hanem végre a friss víz érkezett, megalapozva az ideai termést. Az ilyen árvíz veszélyes időszakban ügyesen kell alkudni a vízkészlet gazdával, mert ha a „belvízveszély megelőzése” érdekében felajánljuk tavainkat a hirtelen levonuló nagy mennyiségű víz tározására, úgy elérhetjük, hogy koratavasszal díjmentesen feltöltsük a tavainkat.

Késeinek érezhetjük ismét a tavaszt, hiszen árnyékosabb völgyzárógátas tavakon még március végén – április elején is centis jég volt. A sokszor borongós-esős áprilisi napok és az eleinte hűvös éjszakák viszont csálóka képet mutatnak! Összehasonlítva a tavalyi és az ideai vízhőmérsékleteket, azt találjuk, hogy 2006-ban már februártól 1–2 °C-kal melegebbek a vizek és ez meg is mutatkozik a tavak plankton készletében. A halaszgazdák jó része már túl van az alapozó trágyázáson és a melegebb országrészekben már előnevelt csukát is halásztak. A süllő ívás viszont elhúzódik, főleg a telelőn tartott anyák közt még mindig találni pocokos ikrásokat, amik még nem szórták tele a süllőfészkeket, pedig az előnevelőkben sok helyen már táplálkozik a zsenge.

Körbe kérdezve a kollégákat a csukaszaporítás mindenhol sikeres volt. Aki nagyüzemben, több kört csinál csukából, annak már márciusban el kellett kezdeni, de mi, Dinnyésen, igazodtunk a természethez: április 5-én virágba borult a „mandulafánk” és dőlt a csukákból az ikra. Kiválóak lettek az eredmények, zömében 74 %-os termékenységet értünk el. A sok szikzacskós zsenge viszont nagyobb keltetőházi kapacitást igényel, amit ilyenkor már csak a technológia finomításával lehet elérni. Egy fiatal tenyésztő minden évben jegyez fel tapasztalatokat, idén papírra vettem, hogyan lehet egy vályúban több, mint 60 000 db csukaszengét elúszásra bírni.

Minden csukatenyésztő tudja, hogy a lárvák megmaradása, illetve a kihelyezés sikeressé-

Ikrával telt süllőfészek

ge a zsenge kondíciójától nagyban függ. Az előnevelésnél (tóban vagy vályúban) szintén az egyik legfontosabb tényező a megfelelő minőségű és mennyiségű táplálék. Ha a saját tórendszerünkben megtaláljuk a lehetőségeket, úgy elérhetjük, hogy 5–6 cm-es előneveltől közel 30 %-os megmaradást számoljunk.

Dinnyésen megtaláltuk azt a diaptomus fajt, melynek naupliusz lárvái illetve juvenilis egyedei tökéletes első tápláléknak bizonyulnak, közel 3 mm-es adult példányai pedig még a több napja táplálkozó csuka étvágyát is

kielégítik. További előnye a fajnak, hogy Daphniával vegyesen oltható az előnevelő tóba, ugyanis jól megférnek és szaporodnak egymás mellett.

Süllőszaporításnál még mindig a bevált fészkekre íratást választjuk, és így csak a fészket kezeljük a keltetőben. Sokan hasonlóan járnak el a módszer egyszerűsége miatt, de már van fejlettebb módszer is. Horváth László tanárúrék hipofízis indukció után fejéssel igen nagy mennyiségű lárvát tudnak előállítani.

A tógazdaságokban egyre fontosabbá válnak a a keszegfélék is, ugyanis a horgászoknak igen nagy igényük van rá. Csukával közel egyidőben szaporítható a jász, a süllőfészkekre pedig előszeretettel ívik le a bodorka, majd nem sokkal a süllő után megindul a különféle keszegfajok ívása. Tógazdaságban a legjobb talán a jászkeszeget tenyészteni, ugyanis rendkívül jól bírja a tavi környezetet, nem sérül a halászat során és viszonylag gyors növekedésre képes. Szaporítását a Szechenyi programban kidolgoztuk, bár az ikra termékenysége még nem az igazi: 20–40%-os. Érdemes előnevelőt kiszorítani neki, ugyanis 3–4 cm-esen akár az előnevelt ponty árának kétszeresét is megkaphatjuk érte.

A tavaszi fajok után pedig már itt a pontyszaporítás előszele, mely a tenyészszezon tényleges kezdetét is jelzi. A szemfüles horgászok már jelzik a halaszgazdáknak, hogy az ő tavukon bizony már ívik a ponty a sekély, gyorsan felmelegedő részekben.

Szabó Krisztián

Tisztelt Halászkok!

Az „Alapítvány a Vidrákért” szervezet a 2000-es, a 2001-es tiszai és a 2002-es dunai árvizeket követően újból egy átfogó állományfelmérést indít útjára a megáradt folyók és mellékfolyók, valamint a kapcsolódó kisvízfolyások, csatornák és más vizes élőhelytípusok (pl. halas- és horgásztavak, víztározók stb.) mentén. Szeretnénk, ha ebben a munkában minél többen segítenének nekünk. Egyfelől abban, hogy ha valakinek ideje engedi, maga is részt vesz a felmérésben (felmérőlapot és a felméréshez szükséges metodikát akár e-mailben, akár postai úton is el tudjuk juttatni a jelentkezőknek), akár úgy, hogy a felmérőlapokat, vagy jelen kérésünket eljuttatja azon horgászegyesületekhez, halászokhoz, vadász-társaságokhoz stb. akiket ismer, megkérve őket, hogy adatszolgáltatással segítség az alapítvány munkáját. A felmérésre most elsősorban május 2-át követően a Dunánál és

mellékfolyóinál számolunk segítőkre, majd, miután a Tisza és mellékfolyói is visszahúzódnak medrükbe, ott is elindítjuk (persze, ha valakinek azokról a területekről is van értékelhető adata, azt is szívesen vesszük). Terveink szerint a felmérés augusztus 31-ig tart, ezt követően összegezzük a tapasztalatokat, majd októbertől, immár a „hagyományosnak” mondható országos vídraállomány-felmérésre kerítünk sort. Azt kérem, hogy mindazok, akik bármiben a segítségünkre tudnak lenni, értesítsenek, vagy pedig elérhetőségeinket megadva, a kérésünkről tájékoztassák azokat, akikről úgy vélik, hasznos információval szolgálhatnak számunkra.

Gera Pál
ügyvezető elnök

E-mail: gerapal@t-online.hu

Telefon: (06) 30 258-3637

Postacím: 1156 Bp., Nyírpálota u. 60.

Tavaszi halfesztivál Rétimajorban

Még a szeszélyes áprilisi szél borzolja a fákat, ám Rétimajorban kezdődik a halfesztivál szezonya. Április 29-én Tavaszi halfesztivál címen benépesült a sáregresi halászközpont, s a természet már mutatja a szebbik arcát. A fák zöldellnek, fakad a rügy, a madárcsicsergést gyermekzsivaj töri meg, mosolygós arcú, vidám emberek főzik a halászlét, családok járják körbe a kistérségből és a szomszédos régiókból érkezett népművészek, kézművesek, termelők sátrait. Lévai Ferenc, az Aranypony Rt. elnök-vezérigazgatója mindenütt feltűnik, hol az őrspusztai horgászverseny helyszínén, hol a sátrak között. Elemében van, mindenkihez van egy jó szava, jut egy mosoly is, s ha kell, intézkedik. Kiváló házigazda.

Itt minden a halhoz kötődik. Az őrspusztai kempingben már megjelentek az első „fecskek”, természetesen a horgászversenyre érkeztek és a hosszú hétvégét itt kívánják eltölteni. Az idő azonban nem kedvez a halfogásnak, a déli szél bizony elriasztja a halakat. De az igazi, professzionális horgász tudja ezt, s mindent megpróbál annak érdekében megtenni, hogy azért kerüljön zsákmány is a szádba. Az év első horgászversenye végül is nem zárult eredménytelenül. A vezérigazgató hangsúlyozza, hogy ez csak a vadvízi horgászversenyek közül az első az idén, mert ők egész télen horgásztattak a melegvizet tavukban.

„Bízunk abban, hogy idén is – miként minden évben – fejlődik a horgászturizmus. Ezt igazolja, hogy a sátorozók is megjelentek, és a horgászversenyen mintegy százan vetélkednek. A szolgáltatásokat is bővítjük, de elfogadjuk az üdülési csekket, pénztári biztosításokat is. Egy biztos, hogy a belföldi turizmus élénkítési formái nálunk is éreztetik hatásukat, tartanak idehaza a turistákat. Nekünk még szálláshelyi problémáink vannak, az látszik, hogy egyre több horgász szeretne két-három napot itt a tóparton eltölteni. Drága a közlekedés, egy napra már nem igazán éri meg az utazás. A szállásoknak persze nem a többcsillagos szállodák színvonalával kell vetekedniük, elég, ha kulturált szobát,

fekvőhelyet biztosítunk. Az elkövetkezendő hónapokban 20–30 férőhelyes szállási lehetőséget hozunk létre” – mondta Lévai Ferenc.

Mindeközben Rétimajorban zajlott a fesztivál. A fő cél, hogy az ide látogatók jól érezzék magukat, megmutatjuk a létesítményeinket, élvezzék a halas gasztronómiát, valamint a felkínált programokat végiglátogassák. A legkülönbébb halakat főzték a bográcsokban, ám e mellett kerékpáros ügyességi versenyen is részt vehettek. Állt itt jurta sátor, volt itt íjász és solymász bemutató, miközben gazdag gyermekprogram is vonzotta a közönséget. Különösen az állatsimogató vált népszerűvé, az őshonos magyar állatok – szürke marha, racka juh, szamár, boci, borjú stb. – bizony a felnőttek körében is népszerű. A jó hangulatról a sárbogárdi rezes banda gondoskodott.

A halászléfőző verseny elengedhetetlen „kelléke” a zsűri, amelyet Varga Sándor Oscar díjas mesterszakács vezényelt. Két segítője két kiváló színész, Koncz Gábor és Straub Dezső. Koncz Gábor nem csak kóstolt, de horgászott is, igaz, kevés sikerrel. Viszont hogy ért a halételekhez, azt azzal is igazolta, hogy a főzők között dr. Novics György sátrában ebédelt: hallotta ugyanis, hogy a bajai ügyvéd, aki szinte mindegyik halfőző versenyre kap meghívást, egy tofpörköltöt és egy halászlét készít. Mindkettőt megkóstolva a színész csak

Dr. Novics György ismét győzött

csettintett a nyelvvel: hiába, ilyen csak egy férfi tud főzni! A horgászversenyzés és a kóstolás közben Koncz Gábor elszavalta a Halász Miatyánkat is, mégpedig igen nagy sikerrel.

Hat évvel ezelőtt kezdődött itt a halfesztivál a Szent Péter-napi halászbúcsúval. Ma már három ilyen rendezvényt tartanak egy évben. És ez tovább fokozható. A vezérigazgató német példát említi: a német halász – a támogatások következtében – hektáronként 300 kilogramm halnál többet nem termelhet. Ezt a termést úgy adják el, hogy a tó partján ősszel két-három hetes fesztiválokat rendeznek, és helyben elfogy az éves termés. Amerikai példa is szóba kerül, ahol olyan harcsa ünnepséget tartottak, ahol a harcsa szövetség vezetősége harcsa jelmezbe öltözött be. Van tehát tartalék, csak ötletekre, játékokra van szükség, ami vonzza a nagy közönséget. Mindent el lehet adni, ha a környezeti adottságokat jól kihasználjuk. Egy osztrák kisfaluban például minden évben megrendezik a csónak úszató versenyt, ami abból áll, hogy a falu végén folyó sebes sodrású kis patakban papírból készített csónakokat eresztenek le a vizen, s amelyik papírcsónak a legmesszebbre jut, az nyer. Minden résztvevőnek tíz papírhajót kell megvennie, amelyekre ráírják a nevüket, s innentől kezdve a többi a szerencse és a természet dolga. Ezrével jönnek a látogatók, a kis faluban gyorsan kitehetik a megtelt táblát.

Lévai Ferenc most azon töri a fejét, hogyan lehetne egy halászcéhet összehozni a borlovag rend mintájára. A régi hagyományokat lehetne az újjal ötvözni, ez által a szakma is népszerűsíthető. A termelés ugyanis manapság nem kérdés, sokkal nagyobb tudomány a portéka eladása.

Kép és szöveg:
H. Gy.

Jó hangulatot teremtett a rezesbanda